

U Świętego Michała

miesięcznik parafii św. Michała Archaniola w Skrzyszowie

BĄDŹ WIERNY AŻ DO ŚMIERCI I DAM CI WIENIEC ŻYWOTA

28 stycznia 2018 * nr 1 (136) rok XIII

87. Rocznica Urodzin ks. Józefa

*Księżu Józefie!
Z okazji urodzin pragniemy złożyć serdeczne życzenia:
obfitych łask Bożych, dużo zdrowia
oraz samych radosnych chwil!
Życzymy dużo wiary,
która z każdym dniem będzie nabierała siły,
dużo dobrych słów, które głoszone i pisane
będą dalej, coraz głębiej zapadać w serca
wszystkich parafian,
samych dobrych myśli,
dzięki którym nawet trudne sytuacje
będą wydawać się proste,
wreszcie samych dobrych, prawdziwych
i szczerych otaczających Cię ludzi.
Niech Duch Święty opromienia Swym światłem
każdy dzień Twojej kapłańskiej posługi,
Jezus niech zawsze będzie Twoim Przyjacielem,
Maryja niech przyciąga Cię do swego serca,
a święty Józef będzie opiekunem każdego dnia.*

*tego życzą parafianie
wraz z duszpasterzami*

W telegraficznym skrócie

Zakończył się rok 2017, w którym świętowaliśmy setną rocznicę objawień Matki Bożej w Fatimie. Powstaje w naszej parafii 16 Róża Żywego Różańca, która upamiętni to wydarzenie. To przecież w Fatimie Maryja tak bardzo prosiła o modlitwę różańcową. Chętni mogą zgłaszać się u proboszcza lub u szefowej Róż Różańcowych pani Renaty Jureczko.

*

Zakończyły się duszpasterskie odwiedziny kolędowe. Bóg zapłać wszystkim, którzy przyjęli kapłana do swojego domu, za szczere rozmowy, za ofiary kolędowe przeznaczone na dzieła parafialne oraz te złożone do skarbonki ministranckiej. Bóg zapłać wszystkim, którzy posłużyli swoimi samochodami.

*

Ekipa farska odwiedziła kościoły i stajenki w Panewnikach u Ojców Franciszkanów oraz w Sanktuarium w Piekarach Śl. Znajdują się tam zarówno szopki w kościele, jak i tzw. żywe szopki.

*

Co miesiąc odbywają się spotkania modlitewno-formacyjne dla kobiet. Tematem spotkań w 2018 roku będą kobiety Starego Testamentu.

*

W dniach 17 i 19 lutego br. na probostwie odbierany będzie zużyty sprzęt AGD i RTV, komputery, telefony itd. Zysk z utylizacji tego sprzętu przeznaczony jest na pomoc misjom.

*

Podziękowania do wszystkich parafian i nie tylko za wszelkie formy służby na rzecz naszej parafii: pracy, pomocy finansowej i materialnej, gesty życzliwości, uczynności, dobre słowo! Serdeczne Bóg zapłać za wszelkie dary, Bóg zapłać za wpłaty na konto parafialne (podawane w każdym numerze gazetki), Bóg zapłać za wszelkie indywidualne ofiary, Bóg zapłać za wszystkie gesty pomocy i życzliwości: *Anonimowi Ofiarodawcy, Brzemia Teresa Eugeniusz, Burda Celina, Dobisz Brygida Janusz, Folwarczny Urszula Bernard, Gąsior Ewa Mieczysław, Grabiec Romana Barbara, Grzonka Jadwiga, Grzonka Renata, Halacz Stefania Jan, Kielkowski Klaudia Nina Damian, Klapuch Maria Jan, Klepek Gertruda Franciszek, Kopiec Danuta Bernard, Kubica Alina Stanisław, Kubica Salomea, Kura Paweł, Kuś Ewa, Maciejewska Rita, Musioł Mariola Łucjan, Ośliżłok Henryka Stanisław, Palka Mariola, Penkała Halina Roman, Penkała Olga Daniel Jakub, Sich Barbara Karol, Sitek Alicja, Sitek Halina, Sosna Emil, Szkatuła Aurelia Hilary, Tatańczyk Wanda Stanisław, Tłolka Ewa Henryk, Wnuk Danuta Łucjan.* Nie chcąc pominąć nikogo – wszystkim serdeczne Bóg zapłać!

ks. W. T.

Święta Bożego Narodzenia

Czas Świąt Bożego Narodzenia to piękny okres, oczekiwany przez wszystkich. Po wieczery wigilijnej wielu wybiera się na Mszę Świętą Pasterską, odprowadzaną o północy. U nas pół godziny wcześniej odbyło się kolędowanie w wykonaniu Zespołu „Spokobabki”, zaś samą Pasterkę uświetnili: Chór „Absolwent”, panie w strojach ludowych i poczty sztandarowe.

Przy ołtarzu św. Barbary paliło się światło betlejemskie, tzn. ogień zapalony w Grocie Narodzenia Chrystusa w Betlejem. Przed świętami dotarło do Polski i było też w naszej świątyni. Każdy mógł przyjść do kościoła ze zniczem i zabrać betlejemskie światło do swojego domu, zwłaszcza na stół wigilijny i świąteczny.

Tradycyjnie w Boże Narodzenie o godz. 15.00 odprawione zostały nieszpory kolędowe, na których zgromadziły się całe rodziny.

Drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia, obchodzony jest jako święto św. Szczepana pierwszego męczennika.

27 grudnia to święto św. Jana Apostoła. W tym dniu odbyło się poświęcenie wina.

28 grudnia to święto Św. Młodzianków. O godz. 9.00 odprawiona została Msza Święta w intencji wszystkich dzieci z indywidualnym błogosławieństwem każdego dziecka po mszy.

Ostatnia niedziela roku to Uroczystość Świętej Rodziny – Jezusa, Maryi i Józefa. Modlimy się za wszystkie rodziny o umocnienie miłości, także za rodziny w kryzysie, również za wszystkich przygotowujących się do Sakramentu Małżeństwa. Ostatnia niedziela była też ostatnim dniem roku 2017. Po Mszy Świętej o godz. 17.00 odprawione zostało nabożeństwo dziękczynno-ekspiacyjne.

O godz. 24.00 w kościele zgromadziło się około 40 osób, którzy weszli w Nowy Rok z modlitwą na ustach. Po nabożeństwie wszyscy wzajemnie złożyli sobie życzenia.

Nowy Rok to Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi a zarazem Światowy Dzień Modlitw o Pokój.

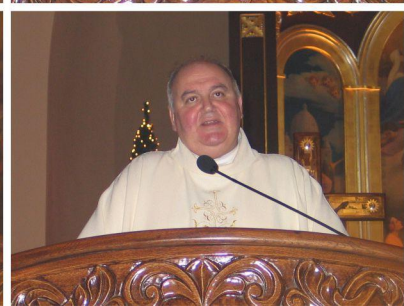
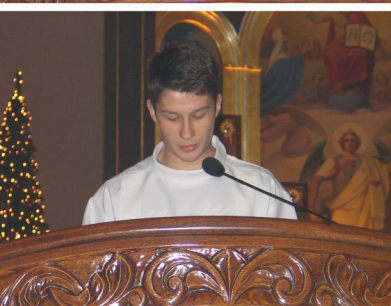
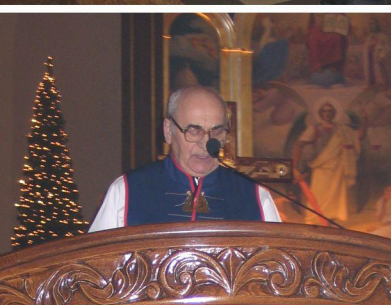
6 stycznia to Uroczystość Objawienia Pańskiego – Trzech Króli. W tym roku była to jednocześnie pierwsza sobota miesiąca, więc dla praktykujących 5 pierwszych sobót było 15-minutowe rozważanie tajemnicy różańcowej.

7 stycznia przypadła Niedziela Chrztu Pańskiego, czyli niedziela po Objawieniu Pańskim, która kończy okres Bożego Narodzenia. Kolędy śpiewamy jednak tradycyjnie do 2 lutego.

Bóg zapłać wszystkim za przygotowanie naszego kościoła i parafii do Świąt Bożego Narodzenia. Bóg zapłać wszystkim zaangażowanym w dekorację kościoła, uświetnianie liturgii świątecznej i wszelką pomoc.

ks. W. T.

Jasełka

W tym roku po raz ostatni jasełka przygotowali uczniowie z gimnazjum (ponieważ kończy się ten etap szkolny) wraz z klasą VII szkoły podstawowej oraz panią Patrycją Gąsior (oprawa muzyczna) i s. M. Ryszardą.

Scenariusz przerobił dla naszej grupy uczeń Piotr Lerch. Jasełka były bardziej współczesne, mówiły o tym jak dziś brakuje nam czasu i wiary na dobre przeżycie Bożego Narodzenia, jak szatan nam przeszkadza w tym nasuwając wiele spraw przyziemskich. Młodzież włożyła w to całe swoje serce i talenty starając się by jasełka dobrze wyszły. Wielką atrakcją był żywy Jezus, w którego rolę wcielił się Piotruś Stabla. Trzeba powiedzieć, że za swoją rolę powinien dostać medal. Jasełka przedstawiliśmy przed świętami w szkole, a po świętach w Domu Seniora "Gwarek" i w kościele.

Mam nadzieję, że następne święta będą bardziej skierowane na Jezusa, a nie tylko na rzeczy ziemskie.

Jeszcze raz dziękuję młodzieży, pani Patrycji i wszystkim, którzy przyszli zobaczyć nasze przedstawienie o urodzinach Jezusa.

s. M. Ryszarda

Świąteczne porządki, przyjaciele, nałogi – to temat jasełek, które przedstawili uczniowie gimnazjum i klas siódmych szkoły podstawowej.

Przedstawienie zobaczyli nie tylko uczniowie, nauczyciele i pracownicy szkoły, ale także osoby z Domu Seniora „Gwarek”. Jasełka były również przedstawiane w naszym kościele, aby mieszkańcy Skrzyszowa mogli inaczej spojrzeć na Boże Narodzenie, a także zobaczyć talenty uczniów.

Przesłaniem tegorocznych jasełek była myśl, że Jezus zawsze chce przyjść do naszego serca, nawet jeśli już dawno przestaliśmy zwracać na Niego uwagę.

Marta Sobik

GODZINY OTWARCIA KANCELARII PARAFIALNEJ

Poniedziałek	8.00 – 9.00 i 16.00 – 17.00	Czwartek	7.30 – 8.00 i 16.00 – 16.30
Wtorek	nieczynne	Piątek	16.00 – 17.00
Środa	8.00 – 9.00 i 18.00 – 19.00	Sobota	16.00 – 17.00

Statystyka roczna i kolędowa za rok 2017

2017 **2016**
Chrzty **44 (20 ch. 24 dz.)** **41**
Na rodziców chrzestnych wybieramy osoby wierzące praktykujące, czyli uczestniczące co niedzielę we Mszy Świętej, przystępujące systematycznie do Spowiedzi św. i Komunii św.; wybieramy mężczyznę i kobietę, nie mogą być dwie kobiety lub dwóch mężczyzn. W przypadku trudności ze znalezieniem, może być tylko jeden rodzic chrzestny.

I Komunia **63** **58**
W tym roku po raz pierwszy będzie Wczesna Komunia św. Przygotowuje się do niej 16 dzieci. Również w przyszłym roku będzie tylko Wczesna Komunia św. Pozostanie ona już stałą praktyką. Do Wczesnej Komunii św. dzieci będą przystępować 3 maja. Pozostałe dzieci do Pierwszej Komunii św. przystępować będą w klasie trzeciej w niedzielę po 15 maja.

Bierzmowanie **30** **34**
Przygotowanie do bierzmowania obejmuje okres trzyletni. Kandydat do bierzmowania musi wykazać się dojrzałą wiarą. Tu również prośba do rodziców o kontrolę swoich pociech.

Śluby **16** **19**
Jest to najniższa liczba ślubów od wielu lat, ale nie należy wyciągać mogących się nasuwać błędnych wniosków. Nie rośnie liczba związków niesakramentalnych. Nie wzrosła nam liczba rozbitych małżeństw. Obserwujemy pozytywne zjawisko mocnych rodzin.

Pogrzeby **46 (21 m. 25 k.)** **31**
12 spoza parafii
Tu chciałbym też wspomnieć, że rośnie w społeczeństwie szacunek do życia i świadomość, że początkiem życia człowieka jest jego poczęcie. Mamy pochówki zwane pokropkami dzieci, które przeżyły pod sercem matki zaledwie parę tygodni i nastąpiło samoczynne poronienie. To wskazuje, jak rośnie świadomość wśród młodych często rodziców, że ta zaledwie miesięczna istota jest ich dzieckiem z nieśmiertelną duszą. Planujemy w tym roku na cmentarzu postawić pomnik dziecka utraconego.

Sakrament Chorych **137** **121**
Odwieziny Chorych **267** **312**
Zachęta do osób starszych i osłabionych wiekiem, którzy nie są w stanie przyjść już do kościoła, a nie korzystali jeszcze z posługi sakramentalnej, by przynajmniej z okazji świąt zaprosić kapłana do swojego domu. To zadanie też dla najbliższej rodziny człowieka chorego.

Rozdzielonych Komunii św. **77000** **75800**
Średnio 23 Komunie św. na jedną osobę. Tu trzeba dodać, że co niedzielę i święta nasi szafarze Komunii św. zanoszą Najświętszy Sakrament nawet do 10 chorych, a także co tydzień udzielają Komunii św. mieszkańcom Domu Seniora "Gwarek".

Trochę statystyki kolędowej:

Liczba mieszkańców Skrzyszowa – 3375, w tym katolików: 3335. Liczba parafian zmniejszyła się. Nie liczymy tych parafian, którzy choć są tu zameldowani, faktycznie nie mieszkają. Rodziny – licząc wdowy i wdowców jako osobne rodziny – ok. 1300. Wdów – 195, wdowców – 28.

Tematy do omówienia, poruszane też podczas odwieziny kolędowych.

Temat pierwszy – świadomość Katolickiej Nauki Społecznej. Wszyscy należymy do wspólnoty Kościoła. Jest to wspólnota ludzi, których łączy ta sama wiara w Trój-

jedynego Boga oraz moralność oparta na Dziesięciu Bożych Przykazaniach. Przynależność do tej wspólnoty ma na celu pomóc nam w efekcie ostatecznym osiągnąć niebo. To też jest najważniejszy cel naszego życia. Każda dziedzina naszego życia musi być oparta na Bogu. Nie ma takiej dziedziny życia, gdzie możemy powiedzieć – do tego niech się Bóg nam nie wtrąca. Zauważamy, że najmniej znaną dziedziną życia chrześcijańskiego jest Katolicka Nauka Społeczna. Ta nieznajomość przejawia się najprościej mówiąc – idąc wielkim skrótem – w takim bardzo popularnym sformułowaniu: *biskup czy ksiądz miał dzisiaj kazanie polityczne*. Nie sposób całej Katolickiej Nauki Społecznej Kościoła wyjaśnić w paru zdaniach. Wymagało by to przynajmniej kilku katechez, ale spróbujmy krótko. Naszym celem jest niebo! Idziemy do nieba przez ziemię. Żyjemy w konkretnym kraju. W kraju rządzi konkretne ugrupowanie, które ma nie tylko jakiś program gospodarczy, ale także promujące jakiś światopogląd. Jeśli ten światopogląd jest szkodliwy dla życia duchowego człowieka, bo promuje styl życia i ustawy sprzeczne z prawem Bożym, sprzeczne z Przykazaniami Bożymi, to jest rzeczą oczywistą, że katolik nie może dokonać takiego wyboru. Obowiązkiem kochającego rodzica jest ochrona swojego dziecka przed złem. Tak też Kościół jako kochająca matka, która dba o swoje dzieci, w Katolickiej Nauce Społecznej uczy i przestrzega przed fałszywymi wizjami świata, przed błędnymi w całości czy częściowo ideologiami i światopoglądami. Słowo „*polityka*” w podstawowym tłumaczeniu oznacza troskę o dobro wspólne. Jako wspólnota ludzi wierzących musimy zawsze popierać tych, którzy przez tworzone prawo państwowe, zgodne z Przykazaniami Bożymi, pomagają nam te Boże Przykazania zachowywać, a nie takich, którzy tworzą prawa ludzkie wbrew Prawu Bożemu. Nie ma takiej dziedziny życia, do której Bóg nie ma prawa. Jeśli ktoś tak myśli, popadł w pułapkę złej, błędnej interpretacji słów Pana Jezusa – „*oddaj Bogu co Boskie, a cesarzowi, co cesarskie*”.

Kolejne tematy i spostrzeżenia, którymi chcę się podzielić.

Wśród zmienności tego świata obserwujemy – przynajmniej w naszej parafii i to na chwilę obecną pozytywne zjawisko – wzmacnianie życia małżeńskiego i rodzinnego. W nabożeństwach i Mszach Świętych bierze udział pokaźna grupa rodzin wraz ze swoimi dziećmi i to łącznie z tymi najmniejszymi. Pięknym widokiem w kościele jest ilość dziecięcych wózków. Nie wzrasta liczba małżeństw niesakramentalnych, nie wzrasta liczba małżeństw rozbitych. Ten negatywny proces bardzo wyhamował. To dzieje się dzięki Bogu i dzięki ludziom, którzy opierają swoje życie na zaufaniu do Boga, a nie na promowanych przez świat trendach.

Najczęstszym pytaniem zadawanym podczas kolędy było pytanie o stan zdrowia ks. Józefa, którego powszechnie nazywacie *Ujcem*. Ze względu na ilość pytań i powszechnie do Niego szacunek należy się pełna odpowiedź! Wujek mieszka na probostwie. Miał przeprowadzone dwa zabiegi: założone dwa stenty na aorcie serca oraz rozcinaną i czyszczoną tętnicę szyjną. 28 stycznia br. ks. Józef skończy 87 rok życia. Bóg zapłać wszystkim za modlitwy w Jego intencji oraz naszej służbie zdrowia za całą troskę, rehabilitantom, których znamy z gazetki parafialnej.

Sprawy gospodarcze – w ubiegłym roku – 2017 – udało się dokonać gruntownej renowacji elewacji kościoła

Prace rozpoczęły się 22 marca, zakończyły w lipcu. Setki kubików wody zużyte zostały na mycie kościoła, skutych i wymieniono zostało prawie 80% tynków kościoła, potem wszystko osiatkowane i położone nowe tynki i nowe warstwy gładzi – w sumie dziesiątki ton nowych materiałów znalazło się na wieży i ścianach naszej świątyni. Była to bardzo duża inwestycja. Nabywane przez was ikony pokryły koszty 25% całej inwestycji. Za wszelkie wsparcie wielka wdzięczność! Odnowione zostało ogrodzenie cmentarne. Od czterech lat funkcjonują ogólnodostępne piękne, ogrzewane toalety na nowym probostwie. Jednak w minionym roku odrestaurowane zostały też stare toalety wolnostojące. Są naprawdę godziwe. Ogromna jednak prośba o zachowanie w nich czystości. W kaplicy św. Jana Nepomucena przy ul. 1 Maja wymieniona została posadzka, drzwi, okno i schody. Ta inwestycja została przeprowadzona przy znacznym udziale środków gminnych. Bóg zapłać za to wsparcie, jak również naszemu sołtysowi i radnym za zaangażowanie i pomoc.

Inwestycje i plany na ten rok – przełożenie kostki wokół kościoła, usprawnienie kamery internetowej z naszego kościoła (to prośba wielu parafian). Elewacja pro-

bostwa, domu katechetycznego oraz kaplicy przedpogrzebowej planowane są na rok przyszły – 2019. Po prostu pod każdym względem trzeba się do tej inwestycji przygotować. Utrzymanie tego wszystkiego co już jest zrobione – to całkiem niemałe wyzwanie.

Zakończył się rok 2017 – więc wszystkim serdecznie Bóg zapłać: całej parafialnej wspólnocie za budowanie jedności z Bogiem i między sobą. Bóg zapłać kapłanom, siostronom zakonnym i wszystkim osobom świeckim. Ta liczba zaangażowanych w życie parafialne jest ogromna i dotyczy różnych dziedzin życia – od życia duchowego, modlitewnego, poprzez katechezę, prasę i internet, liturgię, poprzez parafialną działalność charytatywną, skończywszy na pracach gospodarczych. Tych osób zaangażowanych bezpośrednio w działalność naszej parafii jest prawie 150, zaś włączając najliczniejszą grupę parafialną – Żywy Różaniec – to razem prawie 450 osób.

Nie pomijając nikogo, wszystkim niech Bóg wynagrodzi za okazane dobro, pomoc i zyczliwość.

ks. W. T.

Koncert kolęd chóru „Absolwent”

W Ewangelii św. Mateusza i św. Łukasza opisane są dzieje Narodzenia Pańskiego. Od setek lat ludzie nie tylko słuchają tych słów, ale i wyobrażają sobie to wydarzenie. Każdy widzi to po swojemu, każdy w myślach ma własny obraz, jak to cesarz August wydał rozporządzenie, żeby w całym państwie przeprowadzić spis ludności. Wówczas każdy był zobowiązany udać się do swojego miasta. Każdy indywidualnie widzi udającego się do miasta Dawidowego zwanego Betlejem Józefa, z poślubioną sobie Maryją, każdy z nas wie, że kiedy tam przybyli, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania, porodziła swego pierworodnego Syna i musiała położyć Go w żłobie, gdyż nie było dla Nich miejsca w gospodzie.

Narodził się Bóg wszystkim ludziom – tym dalekim i tym bliskim, tym co jeszcze Go nie znali i tym co Go oczekiwali, przyszedł dla wszystkich. Noc była ciemna i zimna, biedne pastuszki, prości ludzie pierwsi uwierzyli Aniołom głoszącym nowinę. To właśnie biednym ludziom pierwszym udało się pokłonić małemu Jezusowi. Oni pierwsi przybyli do szopy z darami.

I tak, jak oni witali Jezusa ze łzami, tak i my co roku Go gorąco witamy śpiewając z całym naszym chórem kolędy.

*Maryja cierpliwie przy żłóbeczku czuwała,
że to tylko uboga szopka – wcale żalu nie miała.
Nędza i ubóstwo, którego doświadczyła,
wcale Jej szczęścia nie umniejszyła.
Józef i Maryja szczęścia wielkiego wnet doznali,
widząc, jak pasterze hołdy Jezuskowi składali.
Szczęście, szczęście, szczęście niepojęte,
widzieć niemowlę – Dziecię Boże Święte.
Nikt się nie spodziewał, że w szopie Bóg się urodzi,
że prostakowi i żebrakowi
witać Pana jako pierwszym się godzi.
Każdy raczej czekał,
że Bóg z tronu swego dwornie zejdzie,
że bogactwo i przepych będzie wszędzie.
Inna była Boże Twoja wola,
zesłałeś na świat Syna, tam gdzie głód i niedola.
Wskazałeś, że szczęście i miłość
nic wspólnego z przepychem nie mają,
że tylko serca szczere i czyste,
największego szczęścia doznają.
Jezu malusieńki, my także co roku dla Ciebie śpiewamy
– w taki właśnie sposób cześć i hołd składamy.
Jeżeli grzeszymy, zmiłuj się nad nami słabymi,
Twoimi Panie sługami.
To właśnie tego wieczoru,
gdy wiatr zimny śniegiem dmucha,
w serca złamane i smutne
wstępuje otucha.
To właśnie tego wieczoru,
zło ze wstydu umiera,
widząc jak silna i piękna jest miłość,
gdy pięści rozwiera.
To właśnie tego wieczoru,
od bardzo wielu już wieków,
pod dachem tkliwej kolędy,
Bóg się rodzi w człowieku.*

źródło: zbiór starych kolęd
M. T.

Błogosławiony ksiądz Emil Szramek

13 stycznia przypadła rocznica śmierci bł. ks. Emila Szramka. Kapłan ten jest postacią nietuzinkową, zarówno jako osoba duchowna, jak i jako Ślązak. Swą pracowitością bardzo zasłużył się dla Śląska, z którego pochodził.

Urodził się w Tworkowie koło Raciborza, 29 września 1887 roku. Jego ojciec zajmował się tkactwem i w czasie kryzysu w 1895 roku wyemigrował do Ameryki za chlebem. Niestety ślad po nim zaginął i 8 letni wówczas Emil pozostał z matką, która odtąd utrzymywała dziewięcioosobową rodzinę. Po ukończeniu szkoły w Tworkowie i gimnazjum w Raciborzu, studiował teologię na Uniwersytecie Wrocławskim. We Wrocławiu też, mając 24 lata przyjął święcenia kapłańskie. Jego pierwszą placówką jako wikariusza, była parafia Krzyża Świętego w Miechowicach koło Bytomia, a następnie posługiwał w parafii św. Marii Magdaleny w Tychach oraz w parafiach: św. Franciszka z Asyżu w Zaborzu koło Zabrza i św. Wojciecha w Mikołowie.

Już w czasie studiów aktywnie uczestniczył w spotkaniach tajnych organizacji polskich – Związku Młodzieży „ZET”. Problemy Śląska i Polski oraz krzewienie kultury bardzo leżały mu na sercu. Energicznie działał na polu religijno-narodowym w okresie powstań śląskich i plebiscytu. Ogłosił wówczas wiele artykułów w prasie polskiej, zwłaszcza w „Głosach znad Odry”, których był redaktorem w latach 1918-1924. Szczególnie wartościowe były rozprawy ks. Szramka dotyczące historii Śląska i jego związków z macierzą. Bogatą działalność rozwijał również na polu społeczno-oświatowym. Był jednym z założycieli Towarzystwa Oświaty im. św. Jacka w Katowicach. najpierw był członkiem, potem sekretarzem, a od 1927 roku – prezesem. Po utworzeniu Administracji Apostolskiej Polskiego Śląska z siedzibą w Katowicach, w 1923 roku został jej pierwszym kancleżem. Natychmiast wprowadził w korespondencji język polski. W kwietniu 1926 roku, mimo protestów Niemców, ks. bp August Hlond mianował go proboszczem parafii Niepokalanego Poczęcia NMP w Katowicach. W tym samym roku ks. Szramek został kanonikiem gremialnym Kapituły Katedralnej w Katowicach, a nieco później Tajnym Szambelanem Jego Świątobliwości. Od 1927 roku kierował budową śląskiej katedry. Pełnił też funkcję przewodniczącego Duchowej Subkomisji Propagandowej i sekretarza Komisji Wykonawczej. Był także organizatorem i inspiratorem życia kulturalno-oświatowego na Śląsku. Jako prezes Towarzystwa Przyjaciół Nauk na Śląsku zaczął wydawać „Roczniki TPN na Śląsku” oraz organizował wieczory dyskusyjne, dużo pisał i wygłaszał odczyty. Należał do największych na Górnym Śląsku badaczy kultury i historii polskiej. Opublikował liczne prace biograficzne. W latach 1932-1938 jego staraniem ukazało się pięć tomów „Fontes” – źródeł do historii Śląska. W 1934 roku ogłosił studium „Śląsk jako problem socjologiczny”. Współpracował z redakcją „Polskiego Słownika Biograficznego” (zamieszczał w nim życiorysy wybitnych Górnoszlązaków) oraz z katolickimi czasopismami: „Gościem Niedzielnym”, „Ateneum Kapłańskim” i „Kwartalnikiem Homiletycznym”. Był także wybitnym śląskim bibliofilem i koneserem sztuki, kolekcjonerem obrazów i ekslibrisów. Zgromadził cenną bibliotekę. Był jednym z inicjatorów założenia w Katowicach Biblioteki Śląskiej.

W 2012 r. utworzono w tej bibliotece specjalny gabinet bł. ks. Szramka. Na ścianach wiszą jego ciekawe fotografie rodzinne (z dzieciństwa, z mamą i siostrą). Jest też niemiecka lista proskrypcyjna (gończa) z 1939 roku, z nazwis-

kiem ks. Szramka czy przepustka nocna, na którą jako proboszcz katowickiej parafii Mariackiej po wkroczeniu Niemców mógł wychodzić po godzinie policyjnej do umierających. Są jego listy, w tym jeden króciutki, pisany do siostry z niemieckiego obozu koncentracyjnego, z przybitą pieczęcią cenzury (zaczyna się on od obowiązkowej formułki: „Jestem zdrowy, nic mi nie potrzeba”). W księgozbiorze w gabinecie ks. Szramka, cennymi pozycjami są książki z jego bogatej biblioteki, m. in. kilkadziesiąt woluminów spośród 303 odnalezionych po wojnie prac z XIX i XX wieku.

Biskupi katowicki – August Hlond, Arkadiusz Lisiecki i Stanisław Adamski – zaliczali księdza Szramka do grona najbliższych doradców. W swej katowickiej parafii opiekował się różnymi, polskimi i niemieckimi organizacjami katolickimi. Był także wizytatorem nauki religii dla szkół powszechnych, terenu parafii św. Apostołów Piotra i Pawła w Katowicach. W strukturach diecezjalnych pełnił funkcję egzaminatora prosynodalnego oraz był członkiem Consilium Vigilantiae, Komisji Konserwatorskiej i Komisji dla Biblioteki Seminarium Duchownego.

Po wybuchu II wojny światowej, już we wrześniu 1939 roku, dotknęły go represje niemieckich władz okupacyjnych. Zabroniono mu głoszenia polskich kazań oraz wydano nakaz opuszczenia parafii i przeniesienia się do Generalnej Guberni. Ks. Szramek licząc na praworządność niemiecką, bezskutecznie odwoływał się od tych decyzji. Na początku kwietnia 1940 roku został aresztowany i wywieziony do obozu w Dachau, a potem na krótko do Mauthausen. Przygotowywał się na śmierć przez cierpliwe znoszenie cierpień, modlitwę różańcową i brewiarzową. Podnosił więźniów na duchu, głosił kazania dające wyraz przekonaniu o niezniszczalności chrześcijańskiej misji w świecie i nadziei na odrodzenie Polski. Zmarł 13 stycznia 1942 roku, zamęczony w okrutny sposób – był polewany przez esesmanów strumieniami lodowatej wody. Odszedł do wieczności w 55 roku życia i 31 roku kapłaństwa.

Zapamiętamy go jako niestrudzonego duszpasterza, ale też jako żarliwego patriotę, działacza społecznego i narodowego, badacza historii i kultury Śląska.

Został beatyfikowany przez Jana Pawła II wraz ze 108 męczennikami II wojny światowej, 13 czerwca 1999 roku w Warszawie.

Od 2009 r. w Katowicach wręczane są nagrody im. ks. Szramka, przyznawane „za znaczącą działalność na rzecz dzisiejszych Katowic” – w różnych dziedzinach. Wyróżniane są postaci zajmujące się m. in. działalnością charytatywną, edukacją, sprawami integracji społecznej, ekumenizmem, biblioznawstwem, piśmiennictwem czy sztuką.

Co roku kilkudziesięciu uczniów i studentów z terenu archidiecezji katowickiej otrzymuje także stypendia im. bł. ks. Emila Szramka. Są one przyznawane zdolnym, niezamężnym młodym ludziom od 2003 r. przez Fundusz Stypendialny (wcześniej stypendia takie przyznawała redakcja „Gościa Niedzielnego”). Pieniądze na stypendia pochodzą ze zbiorów przeprowadzanych wśród wiernych archidiecezji, m.in. przy okazji udzielania sakramentu bierzmowania.

źródło:

www.archidiecezja.katowice.pl,

www.gosc.niedzielnego.pl

oprac. A. R.

Kolacja ministrancka

Cieszy fakt, że w ostatnim czasie rośnie nam grono ministrantów. Nie tylko przybywa nowych, ale również ci obecni solidnie uczęszczają na swoje służby. W sobotę na godz. 9.00 do salki zapraszam wszystkich chłopców, którzy chcieliby jeszcze dołączyć do grona ministrantów naszej parafii. O zachętę swoich pociech proszę też rodziców.

18 stycznia br. po Mszy Świętej szkolnej odbyła się tradycyjna już, doroczna uroczysta kolacja dla wszystkich ministrantów. Od kilkunastu lat korzystamy z życzliwego zaproszenia państwa Henryki i Stanisława Ośliżłok, którzy w swoim lokalu „Wiktoria” fundują pyszną kolację z deserem wszystkim naszym ministrantom.

Kolacja to też czas podsumowania i podziękowania za całoroczną służbę. Ministranci otrzymują też kopertę z pewną ofiarą, zależną od solidności służby, a pochodzącą z ofiar składanych do ich skarbonki podczas odwiedzin kołędowych.

Bóg zapłać wszystkim ministrantom za całoroczną służbę, rodzicom za pomoc i zaangażowanie, a państwu Henryce i Stanisławowi Ośliżłok za fundowaną kolację i zaproszenie już na przyszły rok!

ks. W. T.

Adoracja Bożego Żłóbka w Panewnikach

W tym roku już po raz piąty członkowie Żywego Różańca archidiecezji katowickiej spotkali się przy żłóbku nowonarodzonego Syna Bożego Jezusa Chrystusa w Panewnikach.

Szopka została wykonana przez artystę ludowego i rzeźbiarza Pawła Jałowiczora z Jaworzynki już po raz 21. Z ramienia klasztoru nad budową czuwał ojciec Alan Rusek OFM – obecny proboszcz parafii w Panewnikach. W głównym ołtarzu, u stóp stajenki w centralnym miejscu – tegoroczne hasło: *"Duch, który umacnia miłość"*. Przyświeca ono zarazem dwuletniemu programowi duszpasterskiemu, który rozpoczęliśmy już w adwencie 2017 roku. Hasło zostało umieszczone w centrum tegorocznego żłóbka, żeby pokazać jak Duch Święty działa realnie w życiu człowieka. W prawym skrzydle pokazana jest Maryja w scenie zwiastowania. W lewym skrzydle umieszczony został obraz ze św. Józefem Kaliskim oraz makieta Sanktuarium w Kaliszu i postać papieża Franciszka, który podniósł to sanktuarium do godności Sanktuarium Narodowego. Obraz został przywieziony do Panewnik z kościoła w Kaliszu.

Nasze czuwanie modlitewne rozpoczęliśmy modlitwą różańcową prowadzoną przez moderatora Żywego Różańca – ks. Zbigniewa Koconia, wraz z członkami Żywego Różańca z Katowic. Po każdej dziesiątce różańca śpiewaliśmy kolędy.

Punktualnie o godz. 12.00 rozpoczęła się uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem bp Adama Wodarczyka. W homilii nasz biskup powiedział, że mamy się radować z tajemnicy Bożego Narodzenia i uświadomić sobie, że

w tym spotkaniu każdy z obecnych ma stajenkę w swoim sercu. Mamy pochylić się nad tajemnicą Bożego Narodzenia w różańcu świętym przez wytrwałą modlitwę i rozważanie tajemnic z życia Maryi i Jezusa. Biskup nawiązał do Liturgii Słowa, w której była mowa o tym, że Bóg powołuje ludzi, aby poszli za nim, aby stali się Jego uczniami. Po co Jezus się narodził? Czy przyszedł po to, aby nas zaprosić do każdego i każdej z nas? Jezus jest obecny blisko nas i mówi słowa *"Pójdź za mną"*. Pomimo tego, że jesteś niegodny, doświadczysz tego, aby rzeczywiście stać się znakiem dla tych, którzy Go naśladową. Od momentu złączenia z Chrystusem w czasie Chrztu Świętego, zostaliśmy zaproszeni do wspólnoty z Bogiem. Misją Żywego Różańca jest służba Bogu, wytrwała modlitwa i otwarcie się na moc i działanie Ducha Świętego, głoszenie, że Jezus jest Zbawicielem ludzkich serc. Mamy napęlić się Duchem Świętym i stać się apostołami Pana Jezusa. Przez świadectwo życia i modlitwę apostołstwo może zmienić niejedno życie. Życie z Duchem Świętym jest miłością. Przyjmujemy go w Komunii św. i zanosimy całemu światu.

Po zakończeniu Mszy Świętej była *agapa* – spotkanie przyjaciół z innych Róż Różańcowych. Potem udaliśmy się w drogę powrotną do naszych domów.

Dziękujemy ks. dziekanowi Witoldowi za błogosławieństwo na drogę i pani Eli Mitko za pomoc w organizacji. Zapraszamy na wyjazd do Częstochowy w dniu 2 czerwca 2018 r.

Szczęść Boże!
R. J.

Życie codzienne

„Wszystko jest liczbą” (3)

Zadanie 1

Kula lodowa o promieniu R stopniała do kuli o promieniu $\frac{1}{3}R$. Oblicz jaką część objętości kuli stopniała.

Przyjemnej zabawy!

H. Sz.

Dalsze sukcesy ludzi z pasją

W ubiegłorocznym październikowym numerze gazetki parafialnej pisaliśmy o ogromnym sukcesie naszej parafianki Klaudii Kielkowskiej, która na gruncie kulinarnym nie miała sobie wówczas równych. Po kilku miesiącach okazało się, że nie zakopała ona swych talentów lecz wręcz przeciwnie – rozwija je coraz bardziej osiągając kolejne sukcesy, o których sama tak pisze:

Wodzisławski „*Ekonomik*” zdominował IX edycję „*Młodych Kucharzy*”. W Zespole Szkół Ekonomiczno-Gastronomicznych w Cieszynie, 7 listopada 2017 r. odbyła się kolejna edycja konkursu dla młodych kucharzy. Zadaniem naszym było przygotowanie czterech porcji dania głównego z kasz polskich upraw. Do rywalizacji przystąpili uczniowie z polskich szkół, jak również i czeskich. Każdy z nas miał 90 minut na przygotowanie dania. Gotowe potrawy były oceniane przez jury techniczne i degustacyjne.

Przygotowałam pierś z perliczki, polentę z kaszy kukurydzianej, kaszę gryczaną paloną na sypko, puree z dyni, chałwę z kaszy gryczanej białej niepalonej, sos z zielonego pieprzu, chips z sera emilgrana, boczniaka na maśle i piankę tymiankową. Swoją potrawą znacznie wyprzedziłam pozostałych rywali i wygrałam.

To już trzecie zwycięstwo w tym konkursie. W 2015 r. wywalczyłam tam I miejsce, a w 2016 r. otrzyma-

łam specjalną nagrodę szefów Beskidzkiego Klubu Kulinarnego.

Miażdżąca przewaga w Śląskiej Jesieni Kulinarnej. 23 listopada 2017 r. w Zespole Szkół Ekonomicznych w Wodzisławiu Śl. odbyła się siódma edycja wojewódzkiego konkursu gastronomicznego „*Śląska Jesień Kulinarna*”. Motywem przewodnim zmagania był schab w rozmarynie. Zadaniem dwuosobowych drużyn było przygotowanie w ciągu 120 minut 3 porcji dania głównego na bazie schabu bez kości i *Primerby Rozmarynowej Knorr* oraz tradycyjnych dodatków z kuchni śląskiej.

Wraz ze swoim kolegą po fachu przygotowaliśmy: schab z kaszanką owinięty w błonie sieciowej i boczku, sos śliwkowy, młode marchewki karmelizowane, babeczkę z wątróbki, galaretkę bu raczaną, confitowany czosnek, puree z pasternaka, chałwę, tiul z maki i panko z natki pietruszki.

Swoim autorskim daniem pokonaliśmy wszystkie drużyny z miażdżącą przewagą 120 punktów nad drugim zespołem. W gastronomii to duża rozbieżność punktowa, zazwyczaj jest ona niewielka. Mimo tego, że konkurs był na bardzo wysokim poziomie – jak to określili kucharze w jury – byliśmy poza konkurencją.

Klaudia Kielkowska

Znaczenie wyrazów

Poziomo:

A-1 przedostatni dzień tygodnia – tu pisany wspak **A-10** Matka Jezusa **B-6** jeden z darów Trzech Króli **C-1** potocznie: człowiek o śniadej cerze **C-10** pogardliwie o księdzu **D-6** urządzenie budowlane do wbijania pali **E-1** król pragnący zgładzić Małego Jezusa **E-9** miejsce dorastania Jezusa **F-5** nie bogaty **G-1** przykrywa stół **G-9** dzielimy się nim podczas Wigilii **H-5** martwica mięśnia sercowego, częsta przyczyna zgonów **I-1** żołnierz (walczący pieszo bronią palną i białą) lub inaczej: *smok* **I-10** należąca do gminy **J-6** górna część twarzy powyżej oczu **K-1** japońskie rytualne samobójstwo (*tu pisownia przez jedno „P.”*) **K-10** mówi się, że on – to zdrowie **L-6** mówić, rozmawiać, opowiadać.

Pionowo:

1-E Prymas Polski, kardynał *August ...* **2-A** zaimek odnoszący się do miejsca, o którym była mowa już wcześniej **2-I ... niewiniątek** w Betlejem **3-E** może być z kremem, plastikowa lub metalowa **4-A** teren podmokły **4-I** prostatka, cham **5-E „Wielbij ... moja Panna”** **6-A** wytworność, elegancja **6-H** garnitur „*po naszymu*”, czyli po śląsku **7-D** zdrobnienie imienia Wioleta – tu pisane wspak **8-A** sport uprawiany na otwartych trawiastych terenach z licznymi dołkami **8-H** współbrzmienie co najmniej trzech dźwięków **9-D** zwiastował Pannie Maryi **10-A** nie sucha **10-I „... Niedzielny”** – tygodnik katolicki **11-E** rozpadlina, szczelina w skale **12-A** roślina uprawna znana z wiersza Juliana Tuwima **12-I** nadawane każdemu na Chrzcie Św. **13-E** roślina używana do wyrobu plecionych mebli (*tu pisana przez jedno „t”*) **14-A** imię Boga objawione Mojżeszowi na górze Horeb **14-I** nie dniem, a ... **15-E** długa, chuda, prosta, rurkowata gałąź.

Hasło: 4-D, 1-A, 12-A, 10-B, 5-E, 5-H, 9-F, 7-B, 1-C, 12-I, 12-L, 14-A, 12-C, 2-J, 4-G, 1-K, 13-C, 1-E, 2-I, 13-A, 6-A, 15-E, 5-F, 5-G, 4-A, 14-L, 1-I, 2-L, 12-J, 6-C, 14-D, 14-E, 1-K, 14-G, 7-E, 12-K.

KRZYŻÓWKA NR 1/2018

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
A																A
B																B
C																C
D																D
E																E
F																F
G																G
H																H
I																I
J																J
K																K
L																L
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	

Wśród czytelników, którzy do dnia **10 lutego 2018 r.** nadesłali, na adres parafii, prawidłowe rozwiązania (**hasło oraz wyrazy pomocnicze**), rozlosowane zostaną nagrody książkowe.

C. B.

A group of approximately 15 children and a few adults are seated around a large, rectangular wooden table in a brightly lit room. The room features large windows with sheer white curtains and a small indoor plant on the windowsill. The children are dressed in casual winter clothing, including coats, sweaters, and hats. Some children are looking towards the camera, while others are engaged in conversation or eating. A pink jacket is draped over a chair in the foreground, and a blue jacket with the number '46' is visible on the right. The atmosphere appears to be a social gathering or a meal.

Zapraszamy chętnych, którzy chcieliby się dołączyć do naszej grupy, po feriach w każdą sobotę o godz. 10.00. Do

s. M. Ryszarda

Termin składania dokumentów: 8.01-9.02.2018 r.
Miejsce składania dokumentów: sekretariat Wydziału Teologicznego UŚ (od poniedziałku do piątku w godzinach 8.00-15.00). Dokumenty można przesłać również pocztą na adres: Wydział Teologiczny UŚ, ul. Jordana 18, 40-043 Katowice. Rozmowa kwalifikacyjna: 20 lutego 2018 r. (wtorek) w godzinach 17.00-19.00.

Szczegółowe informacje na stronie Wydziału Teologicznego, u Pani Ludmiły Lach-Bartlik (tel. 32 3569056) lub u kierownika studiów ks. Antoniego Bartosza (antbar@poczta.onet.pl, kom. 501462215). Z racji tego, że są to studia podyplomowe, wymagane jest posiadanie dyplomu szkoły wyższej (wystarczy licencjat). Zajęcia będą

odbywać się w osiem sobót w semestrze. Opłata: 2106 zł (całość – 2 semestry).

Zachęcamy osoby świeckie, chcące zaangażować się w parafialne duszpasterstwo rodzin do podjęcia tychże studiów, a proboszczów parafii w miarę możliwości do ich współfinansowania.

Wydział Teologiczny UŚ

Życie codzienne

Odpowiedź do:

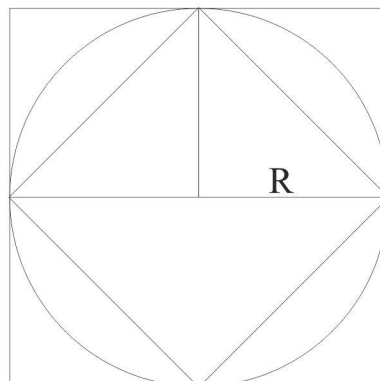
„Wszystko jest liczbą” (2)

Na rysunku widać, że pole kwadratu opisanego na okręgu składa się z dwóch prostokątów o bokach R oraz $2R$ więc $P = 2(R \times 2R) = 4R$ kwadrat.

Pole kwadratu wpisanego w okrąg składa się z dwóch trójkątów: podstawa $2R$, wysokość R .

Pole $2 \times (1/2 \times 2R \times R) = 2R$ kwadrat.

H. Sz .

Śp. Serafin Polnik

Jednym z problemów światowych – i to zarówno w krajach biednych jak i wysoko rozwiniętych jest bezdomność. Marzeniem chyba każdego normalnego człowieka, normalnej rodziny jest mieć swoje własne mieszkanie, swój własny dom. Jest nam nawet znany realizowany program „*Mieszkanie plus*”, aby umożliwić rodzinom nabycie własnego mieszkania. Człowiek jest jednak taki, że chce mieszkać w coraz lepszych warunkach.

Obserwujemy zjawisko, że nawet mając mieszkanie, chcemy je zmienić na lepsze. Powstaje wiele nowych domów budowanych często przez te osoby, które chcą zmienić mieszkanie z bloku, na mieszkanie pod lasem, na wiosce.

Również nasze mieszkanie – stare probostwo zostało zamienione na nowy budynek. Pan Jezus dobrze wiedział, że mieszkanie jest ważne dla człowieka, dlatego też obrazując rzeczywistość nieba – mówi o mieszkaniu. Św. Paweł w Drugim Liście do Koryntian pisze: „*bracia wiemy, że jeśli nawet zniszczyje nasz przybytek doczesnego zamieszkania, będziemy mieli mieszkanie od Boga, dom nie ręką uczyniony, lecz wiecznie trwały w niebie*”.

Mimo upływu prawie 12 lat, żywo w pamięci mamy godzinę 21.37 z 2 kwietnia 2005 roku. Wtedy usłyszeliśmy, że do Domu Ojca wrócił papież Jan Paweł II.

Gromadzimy się przy trumnie śp. Serafina. Wieloma tytułami można by go było określić, ale jednym z podstawowych – to z pewnością *budowniczy* – w szerokim tego słowa znaczeniu.

Po zawodowej pracy w kopalni, szedł do drugiej pracy – budować domy. Wśród was jest niejeden, który wróci po Mszy Świętej do domu zbudowanego przez śp. Serafina. Budował, by spełniać marzenia ludzi o własnym domu. Prawie 10 lat śp. Serafin siły, czas i zdrowie ofiarował naszej parafii, czyli naszemu wspólnemu dobru. Było to codziennie od poniedziałku do soboty, a w zimie, gdy spadł śnieg, to nawet w niedziele. Były nawet dni, że prace przeciągały się do późnych godzin wieczornych, a były nawet i takie, że kończyły się o pierwszej w nocy.

Słyszamy nieraz, że piloci mają przelatane za sterami samolotów 4 tysiące czy 5 tysięcy godzin. Skromnie licząc, śp. Serafin poświęcił naszej parafii 20 tysięcy godzin. Wszystko to wykonywał całkowicie charytatywnie. Tytan pracy, zawsze gibki, wyręczał dużo młodszych od siebie. Nie przesadzę, jak powiem, że nie ma chyba takiego miejsca w kościele, na probostwie, w domu parafialnym, na cmentarzu, którego by nie dotknęła ręka Serafa i nie ma takiego parafialnego terenu zielonego, gdzie by nie stanęła jego stopa. Wraz ze stałą tzw. ekipą farską oraz chętnie przychodzącymi do pomocy parafianami, dokonane zostały gigantyczne inwestycje: gruntownie odnowiony kościół, nowe probostwo, rozebrane stare probostwo, zachowane stare piwniczki, dom katechetyczny, kaplica przedpogrzebowa, garaże blaszane, alejki wybrukowane, koszone tereny zielone – to tylko część wykonywanych prac przy parafii. Pomagał w miarę możliwości także w klasztorze sióstr!

Skąd ta siła u Serafa? Po przejściu na emeryturę codziennie uczestniczył we Mszy Świętej, a przez prawie 9 lat nie opuścił ani jednej Mszy Świętej fatimskiej. Po rozpoczęciu posługi przy parafii, codziennie pierwsze kroki kierował do ko-

ściola. Codziennie przed godz. 8.00 każdy, kto był w tym czasie w naszym kościele, widział go modlącego się i adorującego Najświętszy Sakrament.

W czasie choroby, podczas jednego z ostatnich spotkań, 4 dni przed śmiercią, w niedzielę 24 grudnia powiedział mi takie zdanie: „*Proboszczu, jak mnie brakuje kościoła. Oglądam przez kamerkę internetową nabożeństwa z naszego kościoła, ale to nie jest to!*” Miał ogromny szacunek do wszystkiego, co wiązało się z wiarą. Ogromny szacunek do swoich duszpasterzy. Zawsze dobre słowo.

Siłę czerpał również z życia rodzinnego! Małżeństwo było dla niego świętością i nadrzędną wartością. Nie szczędził dobrych i ciepłych słów i gestów względem małżonki. Czekał na odwiedziny dzieci i wnuków.

Jego drugim domem stało się probostwo i ludzie z tzw. ekipy farskiej, z którymi razem pracował. Żyli się tak bardzo, że trudno im było żyć bez siebie. W chorobie czekał na odwiedzinę tych ludzi. Dostawał nowych sił. Mimo swojej ciężkiej choroby ciągle go interesowało, co się przy parafii dzieje, pytał o dalsze plany, bardzo chciał wrócić, by dalej pomagać! Był naprawdę dobrym duchem, który wnosił dużo radości, pokoju, zgody.

Podsumowując, Serafin tu na ziemi swoimi czynami budował swój niebieski apartament. Nadszedł ten dzień ostatni na ziemi. Wypadł w święto Św. Młodzianków. Rano tego dnia przyjął Sakrament Chorych, a w godzinie Apelu Jasnogórskiego o 21.00 zapukał do drzwi Domu Ojca.

Imię Seraf – Serafin, występuje w Starym Testamencie u proroka Izajasza i oznacza Anioła: „*Ujrzałem Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie, a tren Jego szaty wypełniał świątynię. Serafiny stały ponad Nim; każdy z nich miał po sześć skrzydeł. I wołał jeden do drugiego: Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały.*” Słowa, które wypowiadały serafiny są częścią hymnu „*Sanctus*” śpiewanego podczas Eucharystii w wielu obrządkach chrześcijańskich.

Może któryś z tego chóru anielskiego ochryplł i potrzebny był nowy Seraf?

Cóż mi pozostaje, jako proboszczowi powiedzieć? Serafie! Niech Bóg będzie Twoją nagrodą, mieszkać w nowym pięknym mieszkaniu i czekać! Idziemy!

ks. W. T.

85. Rocznicą Urodzin Druha Antoniego

Druh Antoni Sitek to najstarszy strażak Ochotniczej Straży Pożarnej w Skrzyszowie. Druh Antoni wstąpił do skrzyszowskiej straży 1 maja 1951 roku. Brał czynny udział w akcjach ratowniczo-gaśniczych oraz w zawodach sportowo-pożarniczych.

Jest wzorowym strażakiem, w ostatnich latach występuje na gminnych zawodach sportowo-pożarniczych "Starszych Panów" zdobywając tytuł najstarszego uczestnika tychże zawodów.

Z okazji jego 85. Rocznicy Urodzin życzymy Mu wszystkiego najlepszego, dużo zdrowia, wszelkiej pomyślności i błogosławieństwa Bożego na dalsze lata.

Dziękujemy za wierną służbę i zaangażowanie na rzecz naszej jednostki.

*Strażacy
Ochotniczej Straży Pożarnej
w Skrzyszowie
z Prezesem*

Leonem Wiesławem Dobrowolskim na czele

W ostatnim czasie:
Requiescant in pace...

Erna Grabiec
lat 77

Felicja Kłosek
lat 82

Serafin Polnik
lat 78

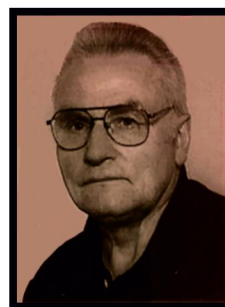
Ignacy Piechaczek
lat 76

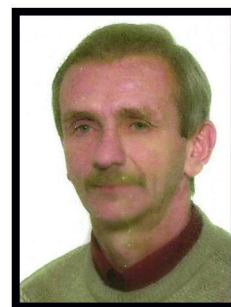
Andrzej Jureczko
lat 62

Małgorzata Rduch
lat 81

Alojzy Langer
lat 86

Marian Brzyszkowski
lat 58

Parafia św. Michała Archaniola w Skrzyszowie
ul. Wyzwolenia 39, 44-348 Skrzyszów
ING Bank Śląski 40 1050 1403 1000 0023 0745 8881
tel. (32) 47 26 608
e-mail: witold.tatarczyk@archidiecezjakatowicka.pl
<http://www.skrzyszow-parafia.pl>

Do bieżącego wydania gazetki pisali:
ks. Witold Tatarczyk, s. M. Ryszarda, Renata Jureczko, Anna Robak,
Małgorzata Tolarz, Leon Dobrowolski, Marta Sobik,
Klaudia Kiełkowska, Celina Burda, Hilary Szkatuła.
skład: Rela & Cela e-mail: 480402@gmail.com
Druk: Drukarnia "LEGIS" Wodzisław Śl. ul. Jastrzębska 157

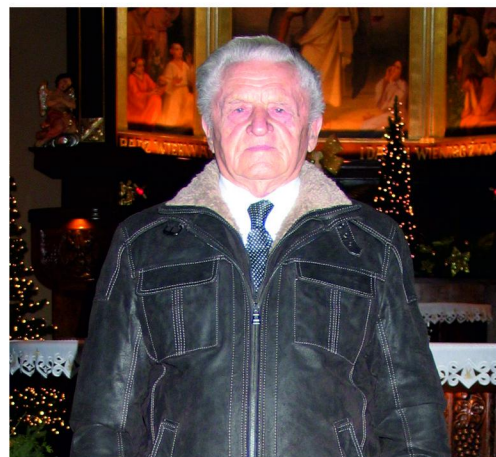
Jubilaci i Solenizanci:

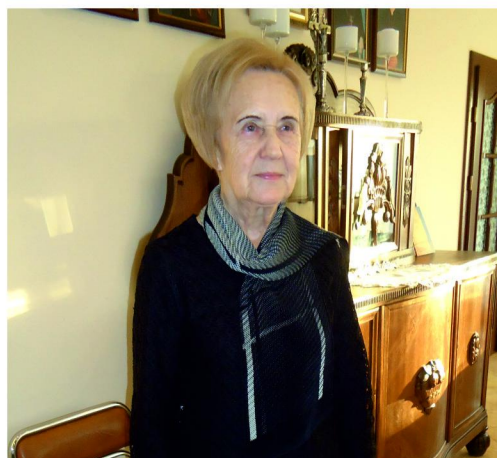
Anna Reclik
90. Rocznica Urodzin

ks. Józef Tatarczyk
87. Rocznica Urodzin

Antoni Sitek
85. Rocznica Urodzin

Rita Maciejewska
81. Rocznica Urodzin

Henryk Chucherko
70. Rocznica Urodzin

Daniel Przybyła
18. Rocznica Urodzin

Lidia i Józef Janowski ***45. Rocznica Małżeństwa***

***Pierwszą Rocznicę Urodzin i Chrztu św.
obchodzili:***

Maja Śliwa

Karol Szombierski

Milena Łuksza

*Sakramentalny
Związek Małżeński
zawarli:*

Emilia Pawliczek - Piotr Sławik

Przez Chrzest Święty do naszej Wspólnoty Kościoła włączeni zostali:

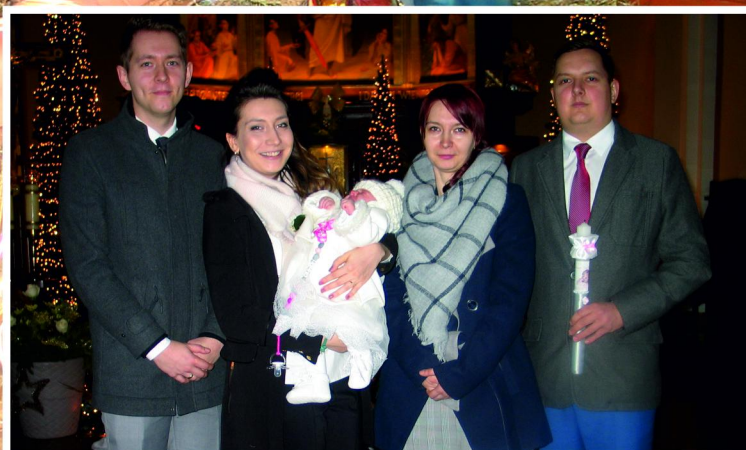
Julia Jadwiga Okoń - c. Piotra i Laury

Blanka Magdalena Marek - c. Wojciecha i Marty

Alicja Maria Kubica - c. Tomasza i Aleksandry

Eliza Łucja Macura - c. Dawida i Beaty

Julia Alicja Potysz - c. Michała i Agnieszki

Alicja Regina Wita - c. Mirosława i Pauliny